

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 2008 [που αναφέρεται στην από 3 Απριλίου 2008 επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τη Liga para a Protecção da Natureza (στο εξής: LPN)], περί θέσεως στο αρχείο της καταγγελίας 2003/4523, περί κατασκευής Φράγματος του Baixo Sabot, καθόσον —εσφαλμένως— προϋποθέτει ότι είχαν τηρηθεί οι ουσιώδεις τύποι για την άσκηση των δικαιωμάτων συμμετοχής της καταγγέλλουσας (LPN) στην προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία για το σχέδιο «Φράγματος του Baixo Sabot», η οποία κινήθηκε με την κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καταγγελίας 2003/4523.
- Σωρευτικώς, να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής επί της υποβληθείσας στις 19 Φεβρουαρίου 2008 από την LPN αιτήσεως θεραπείας, σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾.
- Να καταβάλει στην LPN συμβολική αποζημίωση λόγω μεταιώσεως της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την οποία έτρεφε ως προς την καλόπιστη συμπεριφορά της Επιτροπής και την προϋποτιθέμενη τήρηση των διαδικαστικών κανόνων.
- Ζητεί περαιτέρω από το Πρωτοδικείο, σύμφωνα με τα άρθρα 64 επ. του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να καλέσει την Επιτροπή να προσκομίσει στο Πρωτοδικείο την προβαλλόμενη απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2008 περί θέσεως στο αρχείο, η οποία όμως δεν κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα ούτε καν δημοσιεύτηκε.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματαΑπόφαση περί θέσεως στο αρχείο

Η απόφαση περί θέσεως στο αρχείο είναι ανίσχυρη, διότι στηρίζεται σε κατάφωρη παραβίαση του παρασχεθέντος από την Επιτροπή στην LPN δικαιώματος προηγούμενης υποβολής παρατηρήσεων.

Ειδικότερα, η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση σε οποιοδήποτε έγγραφο του φακέλου, ούτως ώστε να καθιστά δυνατή την άσκηση του δικαιώματος προηγούμενης υποβολής παρατηρήσεων, χωρίς καν να διευκρινίζει σύμφωνα με ποιους «εσωτερικούς κανόνες» (που κατ' αυτήν υφίστανται) είχε παρασχεθεί το εν λόγω δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

Ας σημειωθεί, επί πλέον, ότι υπήρξε παραβίαση και βασικών αρχών, όπως της καλής πίστεως, της ευθύτητας, της διαφάνειας και της χρηστής διοικήσεως, καθόσον οι προηγούμενες υποβληθείσες παρατηρήσεις δεν μπορούσαν καν να είχαν εξετασθεί κατά την έκδοση της τελικής αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο (που εκδίδει τα πραγματικά περιστατικά και, επομένως, το γεγονός ότι, μεταξύ της αποστολής των παρατηρήσεων —σαράντα σελίδων, στην πορτογαλική, και με έκδοση νέων πραγματικών περιστατικών και επιχειρημάτων— στην Επιτροπή και της καθ'αυτό αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο, μεσολάβησαν λιγότερο από 24 ώρες).

Σιωπηρή απορριπτική απόφαση

Από την άλλη πλευρά, λαμβάνοντας υπόψη τους κανονισμούς 1367/2006 ⁽²⁾ και 1049/2001, που επιβεβαιώνουν το αναμφισβήτητο δικαίωμα υπαγωγής στους «εσωτερικούς κανόνες» της Επιτροπής, που υποτίθεται ότι αποτελούν τη βάση της παροχής του δικαιώματος προηγούμενης υποβολής παρατηρήσεων, η σιωπή —πρώτα της Επιτροπής και έπειτα της Γενικής Γραμματείας, κατόπιν αιτήσεως θεραπείας— είναι ανεξήγητη και παραβιάζει ευθέως το προβλεπόμενο στους εν λόγω κανονισμούς δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα και στην πληροφορία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Σύμβαςης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 22 Μαΐου 2008 — Forum 187 κατά Επιτροπή**(Υπόθεση T-189/08)**

(2008/C 183/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Forum 187 ASBL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Sutton και G. Forwood, barristers)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που δεν προβλέπει εύλογες μεταβατικές περιόδους για τα κέντρα συντονισμού που καλύπτονται από την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- να διατάξει όποιο άλλο μέτρο κρίνει δίκαιο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην παρούσα υπόθεση, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης 2008/283/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2007, η οποία αφορά το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο και τροποποιεί την απόφαση 2003/757/ΕΚ μετά τη μερική ακύρωση της αρχικής αυτής απόφασης από το Δικαστήριο⁽²⁾. Στην απόφασή του, το Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση του 2003 δεν προέβλεπε μεταβατικά μέτρα για τα κέντρα συντονισμού των οποίων η αίτηση ανανέωσης της άδειάς τους ήταν εκκρεμής όταν κοινοποιήθηκε η απόφαση του 2003 ή είχαν άδεια που έληξε συγχρόνως με την κοινοποίηση της αποφάσεως του 2003 ή λίγο μετά την κοινοποίηση αυτή.

Η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει μεταβατικές περιόδους για την κατηγορία κέντρων που καλύπτεται από την απόφαση του Δικαστηρίου.

Με τους λόγους ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση:

- είναι ασύμβατη με το κοινοτικό δίκαιο για τις υφιστάμενες ενισχύσεις όπως ερμηνεύεται από πάγια νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων·
- διαψεύδει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των κέντρων ότι θα τους χορηγούνταν εύλογη προθεσμία μετά την τελική απόφαση της Επιτροπής να περατώσει τη διαδικασία υφιστάμενης ενισχύσεως (κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 17 Μαρτίου 2008), προκειμένου να αναδιοργανώσουν τις εργασίες τους και τις οικονομικές τους υποθέσεις·
- συνιστά παράβαση του άρθρου 254, παράγραφος 3, ΕΚ·
- προβλέποντας σε μια υπόθεση υφιστάμενης ενισχύσεως την αναδρομική εισπραξη και καταβολή φόρων, στην ουσία διατάσσει την ανάκτηση της ενισχύσεως ως εάν ήταν παράνομη, πράγμα που δεν συνάδει με την αρχή ότι τα καθεστώτα υφιστάμενων ενισχύσεων μπορούν να μεταβληθούν μόνο για το μέλλον, μετά την τελική απόφαση της Επιτροπής να περατώσει τη διαδικασία υφιστάμενης ενισχύσεως·
- διαψεύδει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των κέντρων συντονισμού, τα οποία στηρίχθηκαν στη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2003⁽³⁾ ως νομική βάση που θα μπορούσαν να επικαλεστούν για να πετύχουν την ανανέωση των αδειών τους·
- επιφυλάσσοντας διαφορετική μεταχείριση χωρίς αντικειμενική δικαιολογία για διάφορες ομάδες κέντρων, παραβιάζει τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 90, σ. 7.

⁽²⁾ Απόφαση της 22ας Ιουνίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής (Συλλογή 2006, σ. I-5479).

⁽³⁾ Διάταξη στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/03 R και C-217/03 R, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. I-6887).

Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2008 — JOOP! κατά ΓΕΕΑ (Παράσταση επιφωνήματος)

(Υπόθεση T-191/08)

(2008/C 183/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: JOOP! GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Schmidt-Hollburg, W. Möllering, A. Löhde, H. Leo, A. Witte, T. Frank, A. Theil, H.-P. Rühland, B. Willers και T. Rein, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 6ης Μαρτίου 2008, στην υπόθεση R 1822/2007-1·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα το οποίο παριστά επιφώνημα, για προϊόντα των κλάσεων 14, 18 και 25 (αίτηση υπ' αριθ. 5 332 176).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, δεδομένου ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει διακριτικό χαρακτήρα και δεν χρειάζεται να διατηρηθεί στην ελεύθερη διάθεση όλων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).